

Opinia

Do druku nr 555

**w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody,
dotyczącego prawa do ryczaftu za jazdy lokalne pracowników parków narodowych**

W związku z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy o ochronie przyrody (przedstawiciel wnioskodawców: Poseł Piotr Paweł Strach), dotyczącym wprowadzenia przepisu dającego pracownikom parków narodowych prawo do nieopodatkowanego ryczaftu za lokalne jazdy służbowe własnym samochodem, przedstawiamy następującą opinię:

Pracownicy parku narodowego wykonują swoją pracę na obszarze parku, liczącym od kilku do kilkudziesięciu tysięcy ha. Specyfika pracy w parku narodowym wymaga przemieszczania się na dystanse wymagające pojazdu mechanicznego. Przemieszczanie następuje po obszarze parku lub między siedzibą a obszarem parku. Niekiedy istnieje też konieczność dojazdu do miejsc poza samym terenem parku, ale w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Sensowne jest, by takie przejazdy uważać za tzw. jazdy lokalne, a nie za podróże służbowe. Ze względów organizacyjnych i ekonomicznych celowe jest, by było możliwe odbywanie takich jazd samochodem należącym do pracownika. Taką możliwość stwarza art 34a ustawy o transporcie drogowym. Pracownikowi musi oczywiście przysługiwać zwrot kosztów, przy czym nie jest on dochodem pracownika, tj. nie powinien być opodatkowany PIT. Rozliczanie kosztów powinno być możliwie odbiurokratyzowane, do czego właściwa jest forma ryczaftu. Suma niezbędnych jazd pracownika parku narodowego często przekracza 1000 km w miesiącu. Dlatego limit ryczaftu w służbie leśnej i w służbie parków narodowych jest od 2011 r. słusznie podniesiony w stosunku do zasad ogólnych (1500 km miesięcznie). Alternatywą jest możliwość zwrotu tzw. kilometrówki na podstawie ewidencji przebiegu pojazdu.

Aby zwrot kosztów takich przejazdów był nieopodatkowany, zgodnie art. 21 ust. 1 pkt 23b ustawy PIT konieczne jest, by *obowiązek ponoszenia tych kosztów przez zakład pracy albo możliwość przyznania prawa do zwrotu tych kosztów wynikały z przepisu ustawy*. Rzeczywiście konieczne jest więc dodanie odpowiedniego przepisu do ustawy o ochronie przyrody – tak jak dla Służby Leśnej uregulowano to w ustawie o lasach.

Pozytywnie opiniujemy więc projektowaną ustawę.

Zwracamy uwagę, że sensowne byłoby objęcie takimi samymi regulacjami również pojazdów posiadanych przez pracownika na podstawie innej niż własność (np. często spotykane w praktyce: leasing, użyczenie przez członka rodziny – przy których pracownik użytkuje pojazd w praktyce, dysponuje nim i ponosi związane z użytkowaniem pojazdu koszty). Wymagałoby to jednak zmiany przepisów ogólnych, tj. w art 21 ust 1 pkt 23b ustawy PIT, co wykracza poza zakres obecnego przedłożenia.

Równocześnie zwracamy uwagę na konieczność usunięcia oczywistej luki w ustawie o ochronie przyrody, tj. potwierdzenia, że pracowników parku narodowego wykonujących

obowiązki służbowe nie dotyczą m.in. zakazy ruchu pieszego, używania pojazdów mechanicznych, używania łodzi motorowych na terenie parku. Art. 15 ust. 1 zakazuje w sposób ogólny takich czynności, a nie wszystkie cele, w jakich pracownicy muszą przemieszczać się po terenie parku, mieszczą się w odstępstwie z art 15 ust. 2 pkt 1 dla wykonywania planu ochrony lub zadań ochronnych. Obecny stan prawny zmusza więc do wątpliwych interpretacji w tym zakresie. W tym celu sugerujemy dodanie do art. 15 ustawy o ochronie przyrody dodatkowego ustępu 2a:

Art 15.2a. Zakazy, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 15, 18 i 21 nie dotyczą pracowników parku narodowego przy wykonywaniu obowiązków służbowych.

Paweł Pawlaczyk

przewodniczący KPOP PROP

[podpisano elektronicznie]

Otrzymują:

- Kancelaria Sejmu
- Pan Mikołaj Dorożala, Główny Konserwator Przyrody